

мѣна въ нравытѣ на Римлянытѣ. Простотата на нравытѣ и сичкитѣ попрежны республикански доводѣтели начѣнали да ичѣзватъ, и вмѣстѣ тѣхъ влѣзли срепролѣбїе, рѣскошь и развращѣнїе нравовъ.

Въ това время явилса въ Язіа Едїнъ мѣжъ ѡдарѣнъ съ голѣмъ оумъ и съ непоколебїма сила на бола, храбрый, мѣжественъ, нестрашимъ. Той бѣлъ знаменїтътъ Понтїйскїй Царь, Митридатъ шестїй. Той помыслилъ да ѡграничи честолѣбїето на Римлянытѣ, и много время стрѣбалъ сасъ тѣхъ кровопролитнѣйши войны. Но сичкитѣ оусїлїата нѣгѣвы ѡстали тшѣтны, и слѣдъ смертьта нѣгѣва, Римлянытѣ ѡсѣбили въ Язіа сичка Малаа Язіа, Сирїа и Палестїна, а въ Еврѡпа ѡсѣбили сичка Галлїа и прострѣли своето Оръжїе дорѣ до Британїа.

Но во времято на такївытѣ бѣстры оуспѣхы на Римското Оръжїе, Открылиса въ Римъ междоусѣбны войны. Тїи бѣли произвѣдены ѡтъ честолѣбїето на военачалницытѣ, дѣтотїи са стремили камъ върхѣвната власть. Марїй и Сїлла, двѣницата тѣзи ѡпаснѣйши честолѣбцы,